

Глобална Већина И Ми

излагање на годишњој скупштини Београдског форума за свет равноправних, одржаној 22. априла 2023., у Београду

By [Živadin Jovanović](#)

Global Research, April 25, 2023

Region: [Europe](#)

Theme: [Law and Justice](#)

In-depth Report: [THE BALKANS](#)

Сви чланци Глобалног истраживања могу се читати на 51 језику тако што ћете активирати дугме Преведи веб локацију испод имена аутора.

Да бисте добили дневни билтен Глобал Ресеарч-а (изабрани чланци), кликните овде.

Кликните на дугме за дељење изнад да бисте е-поштом/проследили овај чланак својим пријатељима и колегама. Пратите нас на Инстаграму и Твиттеру и претплатите се на наш Телеграм канал. Слободно поново постављајте и делите чланке Глобалног истраживања.

Београдски форум за свет равноправних основан је пре 23 године као добровољно, независно, непрофитно удружење грађана, као извор слободне, независне мисли о националним и државним интересима, унутрашњој и спољној политици и међународним односима.

Данас је то организација која баштини богато искуство у истраживачком раду, издаваштву, међународној сарадњи, медијском деловању, организовању националних и међународних конференција, јачању веза матице и расејања, хуманитарном раду и другим областима. Форум је издавач преко 150 књига и публикација објављених на српском и више страних језика. Анализе чланова Форума о регионалним, европским и глобалним кретањима прате се објављују у престижним међународним публикацијама и медијима.

На међународном плану Београдски форум сарађује са Светским саветом за мир са седиштем у Атини, Удружењем «Храброст за морал», из Швајцарске (Mut zur Ethic), Шилер Институтотом, из Немачке, Шангајским форумом, Ренмин универзитетом, ЦНИЕ-ом и низом других тинк-танк организација из Кине, Русије, Индије, Бразила, Мексика, САД и других земаља.

Заједно са српским расејањем и више удружења, Форум је покренуо оснивање Српског дома у Београду као места свеобухватног сусретања матице и расејања; библиотеке српског расејања као јединствене културне институције; Документационог центра о агресији НАТО као тачке преокрета у светским односима; подизање Меморијала жртвама геноцида над српским народом у 20. веку; обнављање рада Фондације за стипендирање студената математике и техничких наука «Сања Миленковић» која је основана 1999. а чији је рад прекинут узурпацијом средстава

2000. године.

Београдски форум, Клуб генерала и адмирала Србије, СУБНОР Србије, Друштво српских домаћина и друга удружења су обновили иницијативу да се настави рад скупштинских и владиних тела за утврђивање последица употребе пројектила са осиромашеним уранијумом, да се до идуће 25. годишњице агресије НАТО утврди и објави листа цивилних жртава агресије и да се направи анализа како је теме агресије НАТО обрађена у уџбеницима за све нивое образовања.

Форум је заснован на идејама мира, равноправности, слободе, независности и поштовања међународног права, на вредностима које су дубоко усађене у историју, национални, културни и морални идентитет нашег народа. Вођен тиме, Форум је од оснивања недвосмислено осуђивао агресију НАТО као злочин против мира и човечности, акт експанзије на Исток и преседан за глобализацију интервенционизма. Истину и оцене о агресији НАТО засноване на чињеницама, морамо још одлучније бранити и понављати, утолико упорније уколико носиоци агресије, хегемонизма и експанзије данас настоје да поврате униполарност и спрече демократизацију међународних односа, да ултиматумима принуде Србију да призна распарчавање њене државне територије, да етнички очисти, раздружи и понизи српски народ до његове националне, културне и духовне непрепознатљивости.

Финансијска помоћ, инвестиције, обећања чланства и пропаганда ЕУ не би смели да нас заведу и удаље од истине: водеће силе Запада безиобзирно потцењују и понижавају српски народ, не признају његове животне интересе на Балкану. Оне Србију не третирају као равноправног партнера већ као монету за поткусуивање у својој геополитици ширења, доминације, конфронтације и припрема за геополитичку трговину. Било би упутно да се бар повремено присетимо, да је штета од западних санкција 90-их година прошлог века износила око 150 милијарди а ратна штета од агресије НАТО око 100 милијарди долара. Такође, само по основу продаје (!) финансијског тржишта, из Србије је «одливено» на Запад око 50 милијарди евра профита.

На делу су огољени притисци Запада да се Србија одрекне своје Покрајине Косово и Метохија, да се одрекне подршке Републици Српској, да прекине стратешко партнерство и сарадњу са Русијом и Кином, да уведе санкције Русији. То говори да Запад настоји да одвоји Србију од стратешких савезника, да је изолује и принуди да напусти војну неутралност и прикључи се НАТО-у.

Разуме се да питање статуса Косова и Метохије треба решавати мирним путем, дијалогом. Спорно је, међутим, што САД/ЕУ/НАТО, док су им препуна уста о обавези других да поштују право и правила, истовремено уцењују Србију да за Косово и Метохију прихвати решење уз кршење свих права и правила, укључујући Повељу УН, резолуцију СБ УН 1244! Док не желе ни да чују за решење у складу са Уставом Србије, истовремено лицемерно бране назови устав сецесионистичке творевине и концепт ЗСО као добровољне НВО. Шта више, ЕУ крши мандат ГС УН о улози «олакшивача дијалога страна». Најпре, не базирајући се на мандат ГС УН, уводи САД у дијалог, а затим, без ичијег овлашћења, Србији уручује Шолц-Макронов ултиматум игноришући СБ УН и његове императивне одлуке.

Тзв. Основни споразум о путу нормализације и тзв. Имплементациони споразум нису

результат преговора, нису уравнотежени, нису засновани на Повељи УН и резолуцији СБ УН 1244 и нису потписани. У суштини то је ултиматум који ни једна независна и суверена земља која држи до своје слободе, независности и достојанства не би прихватила.

У тим условима, Србија треба да наступи принципијелно: остаје привржена дијалогу и мирном решењу, али недвосмислено захтева поштовање Повеље УН и резолуције СБ УН 1244 као трајно важеће основе и оквира за праведан компромис. На тој основи, треба да настави мобилисање најшире дипломатске подршке пријатељских земаља глобалне већине.

Србија има право и обавезу да постави недвосмислен захтев за слободан безбедан и достојанствен повратак 250.000 протераних Срба и других неалбанаца на своја имања и у своје домове у Покрајини. Треба изнети једнако јасан стаав да Заједница српских општина, када и ако се спроведе, неће нити може бити замена за права Србије као суверене државе, чланице ОУН и ОЕБС, на Косово и Метохију као своју аутономну покрајину.

Независно од свега, Србија треба да настави са активном дипломатијом, укључујући и активности на отпризнавању. Није довољно рећи да се Србија не сложе, или да не подржава пријем тзв. «Републике Косово» УН. Ако бранимо суверенитет и територијални интегритет неопходан ја одлучан и доследан став да ће Србија свим дипломатским и политичким капацитетима спречавати учлањења илегалне творевине «Република Косово» у било коју међународну организацију, глобалног или регионалног карактера, укључујући ту и СЕ, НАТО, па чак и ОИК. Изјаве о томе да Србија нека учлањења не може спречити, да нека чланства не зависе од ње, да је неко, ту и тамо, већ осигурао већину у прилог сепаратиста и сличне, нису добре ни јасне поруке пријатељима, али зато годе противницима. Иточна Река (УН) јесте најважнији део фронта дипломатске одбране, али његова чврстина и издржљивост у великој мери зависе од стабилности и стања на другим, условно речено, споредним фронтовима. Нигде не смемо дизати руке у вис!

Назови избори у општинама на Северу Покрајине (23. априла 2023.) представљају нови покушај понижавања Србије и српског народа и опасно поигравање Запада. Уместо да отклоне узроке угрожавања безбедности, систематског кршења основних права Срба у Покрајини и кршења раније постигнутих договора, водеће силе Запада користе Куртија да настави застрашивање и етничко чишћење Срба, да изазива ескалацију напетости, милитаризацију Севера Покрајине са непредвидивим последицама.

Сви смо, углавном, сагласни да су глобални односи у процесу најдубље трансформације, да ништа није како је било, да се уместо униполарног, конституише нови мултиполарни светски поредак. И ту, углавном, застајемо, поготову, не улазимо у прогнозе и анализе како се све то одражава на Србију, на услове за ефикасну одбрану њених животних интереса, пре свега, њеног суверенитета и територијалног интегритета. Прогнозе су, разуме се, ризичне, поготову њихово изношење у јавност, али су неизбежне. Није ризик рећи да мултиполарност искључује глобалну доминацију и хегемонизам једног центра, или једне групације земаља. Није ризик да искључимо, или бар проредимо, коришћење појма «међународна заједница» који је скривалица за ЕУ и НАТО. Време је за анализе у категоријама глобалне већине и мањине коју чине земље тзв. међународне заједнице. Глобална већина је већ

клонституисана по важним параметрима – по броју земаља чланица УН (3/4), по броју становника, по учешћу у светској трговини, светском ГДП, расту ГДП, по природним ресурсима, отпору хегемонији, санкцијама, интервенционизму и многим другим критеријумима.

Глобална већина у себи обухвата већину оних чланица УН које подржавају суверенитет и територијални интегритет Србије, које не признају илегално отцепљење Приштине. Она је уједно извор и за многа нова отпризнавања. У истом смеру, убрзано се мењају и односи у модерним технологијама (Г5), финансијској и војној моћи. Мултиполаризација као незадржив процес отвара нове просторе за демократизацију међународних односа чија ширина и дубина нису унапред дати, већ зависе од тога колико ће се земље глобалне већине ангажовати у изградњи демократског светског поретка. Ово питање, разуме се, не заобилази ни Србију као војно неутралну земљу.

Форум се залаже за мирно решење сукоба у Украјини, уз елиминисање његових узрока и успостављање система недељиве, једнаке безбедности чему је посвећена и мировна иницијатива кинеског председника Си Ђинпинга.

Уравнотежена, војно неутрална спољна политика и сарадња са свим земљама које Србију прихватају као равноправног партнера и које недвосмислено подржавају њен суверенитет и територијални интегритет су једина исправна опција у новим глобалним престојавањима. Национално јединство и консенсус су могући и реални уколико су стратешка опредељења принципијелна и јасна.

*

Напомена за читаоце: кликните на дугме за дељење изнад. Пратите нас на Инстаграму и Твиттеру и претплатите се на наш Телеграм канал. Слободно поново постављајте и делите чланке Глобалног истраживања.

Живадин Ђовановић је председник Белградског форума “За мир равних”. Он је стални аутор Global Research.

Истакнута слика је из ИнфоБрицс-а

The original source of this article is Global Research
Copyright © [Živadin Jovanović](#), Global Research, 2023

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [Živadin Jovanović](#)

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants

permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca